

MESTRING

PERSPEKTIV

DELTAGELSE

Museet som Dannelsesaktør

Børn og unges stigende mistrivsel er symptomer på aktuelle samfundsudviklinger, hvor tempo og teknologi understøtter en performativ perfektionskultur mens krig og klimaforandringer skaber utryghed. Det kræver dannelse at navigere som menneske i denne virkelighed; en dannelse, som museet kan være med til at understøtte. Som museum nyder vi en høj grad af troværdighed i befolkningen. Det giver os en autoritet og et ansvar for at gøre fortidsfortællinger tilgængelige i relation til nutidsdilemmaer. Som dannelsesaktør stiller vi krav, skaber rum for kritisk samtale og udfordrer stærke agendaer ved at bringe museets kilder og viden i spil. Formålet er dels at sikre det kulturhistoriske perspektiv i samfundsdebatter og dels at forsikre den enkelte om tilhør: du er en del af historie, du er aldrig alene, mennesker har før overkommet vanskeligheder lig dem, vi står i nu.

MESTRING

Museet er som en alternativ social arena, hvor man kan øve sig i alt fra viden om fortiden og gamle håndværk, til den mere subtile adfærd og de koder, som vores sociale virkelighed også består af. Det er vigtige forudsætninger for at kunne mestre egen tilværelse og skabe et godt liv med perspektiv, så den enkelte kan finde lyst og mod til at deltage aktivt i samfundet.

PERSPEKTIV

Dannelse handler om at kunne perspektivere sin nutid gennem indsigt i fortiden, og se sin nære omverden i relation til den store Danmarkshistorie. På den måde vil vi vise at vores verden er foranderlig og historieskabt, så man også kan forestille sig, at den kan ændres. Perspektivering udvider det eksistentielle åndehul, ved at fremme beredskab over for undertrykkende normer og idealer.

DELTAGELSE

Aktiv deltagelse i fællesskaber og samfund er et vigtigt dannelseselement. Den enkeltes lyst og mod til at deltage i samfundet forudsætter en følelse af tilhørsforhold, genkendelse og anerkendelse i både fortidige og nutidige fællesskaber. At se sig selv i en større sammenhæng, som rækker ud over enkeltindividet, bidrager til en følelse af meningsfuldhed og sammenhæng, af at have rødder i historien og at udfylde en plads i nutiden.

3 Dannelsesidealer

Ideal	Formål	Formidlingspraksis
<u>Mestring</u> af sociale og kulturelle koder og normer, der gør at man kan begå sig i det samfund man er en del af.	Formålet er at kunne mestre sit selv i samfundet, ved at opøve social adfærd, som knytter enkeltindivid til fællesskabet. Mestring sætter individet i stand til at træffe gode valg for sit eget liv og til at deltage aktivt i samfundet.	Vi ser museet som en alternativ social arena, som fungerer på andre præmisser end fx hjemmet, klassen eller arbejdspladsen. Her udfordres sociale hierarkier, her kan man diskutere emner, som man ellers ikke tager op. Med udgangspunkt i viden om fortiden fungerer museet dermed som en social øvelsesbane. At bevæge sig i museets rum sammen med andre; at afprøve gammeldags håndværk; at deltage i diskussioner; prøve kostumer; engagere sig i aktiviteter; tilegne sig viden – alt sammen er sociale aktiviteter, som er med til at opøve evnen til at agere og byde ind i et fællesskab. Derfor arbejder vi med at formidle kilderne og fortidens levede liv i front igennem æstetiske læreprocesser, som stimulerer sanserne, fordrer aktivitet og bringer kroppen i spil.
<u>Perspektivering</u> over eget liv og erkendelse af, at ens livsverden er historieskabt og foranderlig.	<u>Udvide forståelseshorisont ved at styrket indsigt i de rammer man er opvokset i og rundet af, for at udvide det eksistentielle åndehul og fremme beredskab overfor undertrykkende normer/idealer.</u> Perspektivering opøver samtidig en kritisk refleksiv tilgang til eksempelvis medier, der bevirker at man er mere parat til at møde eks. fakenews, eller til at spejle sin egen families værdier i andres. Formålet er frihed: frihed til at sætte sig ud over sin egen tids begrænsninger og normer → mulighed for at tænke, at det kan være anderledes og blive bedre.	Vi sætter den lokale fortælling (sted, genstand, kilde) i relation til den globale/nationale fortælling (udviklingshistorie, kanonpunkter) samt den brugerdrevede fortælling dvs. publikums egen livsverden og –erfaring. Vi har et særligt ansvar i valget af de perspektiver vi bringer i spil, det betyder at vi aktivt må forholde os til publikums livsverden og de dilemmaer, dagsordner og hierarkier der møder.
<u>Deltagelse</u> i fællesskabet ved at knytte den enkeltes livshorisont til fællesskabets fortidsfortællinger: du er en del af historie.	Fremme ontologiske sikkerhed (Giddens), dvs den oplevede eller intuitive erkendelse af høre til/være del af (belonging). Det bidrager positivt til den enkeltes mental sundhed og trivsel og styrke den sociale sammenhængskraft, ved at skabe en dybere genkendelse, så den enkelte kan se sig selv i dét der er større en én selv; styrke identitet og tilknytning. Viden om fortiden gør os til stærkere og mere relevant samfundsdeltagere. Vi tror på, at trivsel og deltagelse hænger sammen med den frihed og erkendelse som mestring og perspektivering kan give os.	Med passion, kritik og fantasi, at skabe en begejstrende aha-oplevelse på museet, der kan give sprog for dét, der virker uretfærdigt og blik for dét, der tages for givet. Vi skal udfordre for-forståelser, overraske og spille fortidsfortællinger ind i nutidsdilemmaer.